

مقایسه عملکرد، خصوصیات لاشه، فراسنجه‌های خونی و سودمندی اقتصادی گوساله‌های خالص و آمیخته‌های هلشتاین

عبدالله رضاقلی وند^۱، اکبر نیکخواه^{۲*}، محمدهدای خیازان^۲، سعید مختارزاده^۲، مجید دهghan^۱، فرزاد صدیقی^۱، یوسف مختارزاده^۱، فرزاد صفری^۲، عظیم رجایی^۲

۱. پژوهشگر، مجتمع شیر و گوشت مهدشت، شرکت دشت ناز، ساری، مازندران.

۲. پژوهشگر، شرکت گسترش (هلدینگ) کشاورزی و دامپروری فرووس پارس، تهران، ایران.

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۸/۱۲/۲۱ تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۹/۰۵/۰۱

چکیده

هدف از پژوهش حاضر مقایسه عملکرد پرواری، ویژگی‌های لانه، متابولیت‌های خونی و سودمندی اقتصادی آمیخته‌های گوشتی با گوساله‌های هلشتاین خالص بود. آمیخته‌های گوشتی از طریق تلقیح گاو ماده هلشتاین با اسپرم نژادهای شاروله، اینزا، ۹۵ا، لیموزین و آنگوس استحصلال شد. عملکرد گوساله‌های آمیخته با گوساله‌های هلشتاین در یک طرح پرواری ۱۱ ماهه با استفاده از ۲۵ راس گوساله بهزادی هر یک از پنج نژاد (مجموع ۱۲۵ راس گوساله) مورد مقایسه قرار گرفت. متوسط افزایش وزن روزانه گوساله‌های آمیخته بیشتر از هلشتاین خالص بود. هرچند اثرات متقابل نژاد و زمان پروار معنی‌دار بود ($P<0.01$). خوارک مصرفی گوساله‌های آمیخته شاروله و هلشتاین بهطور معنی‌داری پایین‌تر از سایر آمیخته‌ها بود و ضریب تبدیل خوارک در گوساله‌های آمیخته شاروله پایین‌تر از سایر گوساله‌ها بود ($P<0.01$). بازده لاشه و گوشت قابل فروش آمیخته‌های شاروله، اینزا، ۹۵ا و لیموزین نسبت به آمیخته آنگوس و هلشتاین بهطور معنی‌داری بالاتر بود ($P<0.01$). آمیخته شاروله غلظت اوره پلاسمای بالاتری نسبت به دیگر گروه‌های ژنتیکی داشت ($P<0.01$). محاسبه اقتصادی نتایج نشان داد میزان سود بالاتر کل دوره پروار به ترتیب مختص آمیخته‌های شاروله، اینزا، ۹۵ا، لیموزین، آنگوس و گوساله‌های هلشتاین بود. بنابراین، با توجه به نتایج پژوهش حاضر، آمیخته‌های حاصل از تلاقی نژاد گوشتی و هلشتاین عملکرد پرواری، بازده لاشه، و سود بالاتری نسبت به هلشتاین دارند.

کلیدواژه‌ها: آمیخته‌گری، افزایش وزن، بازده لاشه، پرواری‌بندی، گوشت قرمز، نژاد گوشتی.

Comparison of performance, carcass characteristics, blood parameters and economic profits of pure and crossbred Holstein calves

Abdolah Rezagholivand¹, Akbar Nikkhah², Mohammad Hadi Khabbazan², Saeid Mokhtarzadeh², Majid Dehghan¹, Farzad Sadighi¹, Yousef Mokhtabad¹, Farzad Safari², Azim Rajaei²

1. Researcher, Dasht-e-Naz Co., Sari, Mazandaran, Iran.

2. Researcher, Ferdows Pars Agriculture-Livestock Holding Co., Tehran, Iran.

Received: March 11, 2020

Accepted: July 22, 2020

Abstract

The aim of this study was to compare feedlot performance, carcass characteristics, blood metabolites, and economic profits between pure and crossbreeds Holstein calves. Crossbreeds were produced by crossing Holstein (H) cows with Angus (A), Charolais (C), Limousin (L) and INRA 95 (I) bull's semen. The performance of 25 calves of each breed (125 calves in total) was compared in a fattening period of eleven months. The average daily gain was significantly higher in crossbred calves compared to pure Holstein calves. The interaction of breed and time was significant ($P<0.01$). The Charolais crossbred calves and pure Holstein had significantly lower dry matter intake than other crossbreeds, and feed conversion ratio in the C×H calves was remarkably more favorable than other groups ($P<0.01$). Dressing percentage and saleable meat yield for C×H, L×H and I×H crossbreeds were higher than for pure Holstein and A×H. Concentrations of plasma urea of Charolais crossbred calves was more than other groups ($P<0.01$). Economic calculations demonstrated that the respective highest profit for the whole fattening period belonged to crossbreeds of C×H, I×H, L×H, A×H, and pure Holsteins. In conclusion, the calves from Holstein-beef crosses had higher feedlot performance, dressing percentage and economic productivity than pure Holstein calves.

Keywords: Beef breed, crossbreeding, dressing percentage, feedlot, gain, red meat

مواد و روش‌ها

این پژوهش در شرکت شیر و گوشت مهدشت تابعه بیناد مستضعفان انقلاب اسلامی انجام شد. آمیخته‌های گوشتی از طریق تلیچ مصنوعی با استفاده از اسپرم‌های نژادهای شاروله، اینرا ۹۵، لیموزین و آنگوس با ماده گاو هلشتاین بهدست آمد. عملکرد گوساله‌های / آمیخته‌های حاصله با گوساله‌های خالص هلشتاین در یک طرح پرواری ۱۱ ماهه با استفاده از ۲۵ رأس گوساله بهزای هر یک از پنج نژاد (مجموع ۱۲۵ راس گوساله) تحت شرایط مدیریت یکسان در قالب طرح آزمایشی کرت‌های خردشده با مشاهدات تکرارشده مقایسه شدند. دامها در داخل هر نژاد/کرت به‌طور تصادفی به شش گروه چهار راسی (سه گروه نر و سه گروه ماده) اختصاص یافتند. مقدار مصرف گوساله‌ها طبق یک برنامه پروار خوراک تحولی/ مصرفی و باقیمانده به‌طور روزانه برای هر گروه اندازه‌گیری شد. جیره به شکل کاملاً مخلوط در دو وعده صبح و بعد از ظهر در اختیار دامها قرار گرفت. توزین دامها به‌طور انفرادی انجام شد تا افزایش وزن روزانه محاسبه شود. قبل از شروع آزمایش یک دوره ۱۴ روزه جهت عادت‌دهی به جایگاه در نظر گرفته شد. جیره در مرحله توسط نرم‌افزار AminoCow تنظیم شد. جیره در مرحله آغازین، رشد و پایانی به‌ترتیب حاوی ۶۰، ۷۰ و ۸۰ درصد کنسانتره و ۴۰، ۳۰ و ۲۰ درصد علوفه بود. گوساله‌ها به‌طور آزاد به آب و خوراک دسترسی داشتند. اجزای کنسانتره به کار رفته در جیره‌ها و ترکیبات شیمایی آن در جدول (۱) ارائه شده است.

پس از پایان دوره پروار، گوساله‌ها بعد از ۱۲ ساعت گرسنگی، وزن‌کشی و ذبح شدند. در زمان وزن‌کشی نهایی برای تمامی گوساله‌ها ارتفاع کپل (هیپ)، ارتفاع جدوگاه، عرض کمر، طول لگن، عرض ران، عرض کپل‌ها، عرض پین‌ها، عرض شانه، عرض پشت، دور سینه، عمق سینه، عرض سینه، گردی ران (Roundness) و طول پشت

مقدمه

یکی از علت‌های آمیخته‌گری، ترکیب‌پذیری صفات مطلوب از دو یا چند نژاد متفاوت است [۸]. بنابراین، یک نژاد گوشتی خاص ممکن است ژن‌های برتر به لحاظ رشد، راندمان خوراک و بازده لاشه را به دام‌های آمیخته انتقال دهد که باعث برتری حیوانات آمیخته نسبت به دام‌های شیری خالص گردد [۱۸].

نژاد هلشتاین یکی از نژادهای رایج شیری است که در سرتاسر ایران در درجه اول جهت تولید شیر و در درجه دوم برای تولید گوشت پرورش می‌یابد. هم‌چنین، این نژاد به‌خوبی با شرایط آب و هوایی ایران سازگار شده است. اما صنعت گوشت ایران نیازمند ژنتیک‌های جدید گاو جهت تولید گوشت بیشتر با کمترین خوراک مصرفی و بالاترین بازده لاشه و نیز کیفیت تولیدی مطلوب با بازار پستندی بالا تحت شرایط پرورش مرکز است. از طرفی در گله‌های شیری، تولید شیر در تعدادی از گاوها مطلوب نیست. لذا، می‌توان از این پتانسیل بالقوه جهت تلاقی با نرهای نژاد گوشتی و تولید گوشت قرمز حاصل از گوساله‌های آمیخته گوشتی × هلشتاین استفاده نمود. آمیخته‌گری نژادهای گوشتی مطرح دنیا با نژاد هلشتاین خالص می‌تواند گوساله‌های آمیخته‌ای تولید نماید که نسبت به گوساله‌های هلشتاین خالص، افزایش وزن، بازده مصرف خوراک و بازده لاشه بالاتری داشته، گوشت بیشتری تولید نموده و سودمندی اقتصادی بیشتری داشته باشند. علاوه بر این، با به‌کارگیری روش آمیخته نر پایانی، از مشارکت دام‌های دارای شایستگی ژنتیکی پایین در تولید مولبدین آینده گله ممانتع به عمل آمده در نتیجه سرعت پیشرفت ژنتیکی گله به‌طور قابل توجهی افزایش پیدا خواهد کرد. بنابراین، هدف این پژوهش مقایسه عملکرد پرواری، ویژگی‌های لاشه، فراسنجه‌های خونی و سودمندی اقتصادی آمیخته‌های لیموزین، شاروله، آنگوس و اینرا ۹۵ با گوساله‌های هلشتاین خالص بود.

تولیدات دامی

اوره، آلبومین و پروتئین کل با استفاده از کیت‌های بیوشیمیایی شرکت پارس‌آزمون و با دستگاه اتوآنانالایزر BT-1500 (ساخت ایتالیا) طبق دستورالعمل سازنده کیت اندازه‌گیری شدن. تفکیک لاشه با تعیین چربی‌های ذخیره‌شده شامل وزن چربی احشایی، چربی دور کلیه، چربی دور قلب، اعضای بطنی و شکمی (قلب، کبد، طحال، لوزالمعده، کلیه‌ها) بخش‌های غیرلاشه‌ای شامل سر، دست و پا انجام شد. مساحت ماهیچه چشمی ۱۲ الی ۱۳ م بر روی کاغذ کالک ترسیم و سپس توسط دستگاه مساحت‌سنج اندازه‌گیری شد.

اندازه‌گیری شد. از گوساله‌ها طی سه مرحله اوایل (روز اول)، اواسط (ماه چهارم دوره) و اواخر (ماه آخر دوره) دوره پروار، تقریباً ۱۰ میلی‌لیتر خون از ورید دمی داخل تیوب‌هایی که فاقد ماده ضد انعقاد بودند، گرفته شد.

نمونه‌های خون بلافارسله داخل یخ به آزمایشگاه منتقل و در ۲۵۰۰ دور برای پنج دقیقه سانتریفوژ شدند. سپس سرم جمع‌آوری و تا زمان انجام تجزیه‌های آزمایشگاهی بعدی در ۲۰-درجه سانتی‌گراد نگهداری شد. غلظت‌های گلوکز، اوره، آلبومین، انسولین و پروتئین کل سرم اندازه‌گیری شدند. انسولین به‌وسیله کیت انسولین مونوپایند ساخت آمریکا با دستگاه الایزا و گلوکز،

جدول ۱. مواد خوراکی و ترکیبات شیمیایی جیره آزمایش (براساس ۱۰۰ درصد ماده خشک)

اجزای جیره	ماده خوراکی (درصد)	آغازین (یک تا سه ماهگی)	رشد (چهار تا هشت ماهگی)	پایانی (نه تا ۱۱ ماهگی)
دانه جو		۲۰/۷۳	۲۳/۵۳	
دانه ذرت		۲۸/۱۱	۳۱/۹۱	
پودر گوشت		۱۱/۲۴	۱۲/۷۶	
سبوس گندم		۴/۹۲	۵/۵۸	
نمک		۰/۳۵	۰/۴۰	
بی کربنات سدیم		۰/۷۰	۰/۸۰	
کربنات کلسیم		۰/۷۰	۰/۸۰	
اکسید منزیم		۰/۲۱	۰/۲۴	
اوره		۱/۰۵	۱/۲۰	
مکمل ویتامینه معدنی		۱/۷۶	۱/۹۹	
توکسین بایندر		۰/۴۹	۰/۵۶	
یونجه خشک		۷/۸۴	۷/۰۲	
سیلان ذرت		۲۱/۸۸	۱۴/۲۱	
ترکیب شیمیایی ماده خشک (درصد)		۵۴	۶۲	
انرژی قابل متابولیسم (مگاکالری بر کیلوگرم)		۲/۶۲	۲/۶۹	
پروتئین خام (درصد)		۱۷/۲۸	۱۸/۲۲	
چربی خام (درصد)		۳/۳۴	۳/۸۰	
الیاف نامحلول در شوینده خشکی (درصد)		۲۳/۵۸	۲۰/۸۵	

تولیدات دامی

دوره ۲۲ ■ شماره ۳ ■ پاییز ۱۳۹۹

متوسط هزینه خوراک هر رأس گوساله در یک دوره پرواری از طریق حاصل ضرب "متوسط هزینه روزانه خوراک بهازی هر رأس" در "متوسط طول دوره پرواری" محاسبه شد. قیمت هر کیلوگرم لاشه گرم، اندام‌های داخلی (کلیه، جگر، دیافراگم، قلب)، کل چربی جمع‌آوری شده و کله و پاچه به ترتیب ۶۲۰۰۰۰، ۷۵۰۰۰۰، ۵۰۰۰۰ و ۷۵۰۰۰ ریال در نظر گرفته شد. به‌منظور محاسبه درآمدها، وزن لاشه گرم، اندام‌های داخلی (کلیه، جگر، دیافراگم، قلب)، کل چربی جمع‌آوری شده، کله و پاچه در قیمت هر یک از آن‌ها ضرب شد. سود بهازی هر رأس از کسر هزینه‌ها از درآمدهای کل دوره هر رأس برآورد شد (هزینه‌ها - درآمدها = سود).

نتایج و بحث

نتایج عملکرد رشد، مصرف خوراک و ضریب تبدیل خوراک در جدول (۲) ارائه شده است. آمیخته‌ها نسبت به نژاد خالص هلشتاین دارای افزایش وزن روزانه بالاتری بودند، هرچند این فراستنجه تحت تأثیر زمان‌های مختلف پرواربندی بود و اثر متقابل زمان و نژاد معنی‌دار بود ($P<0.01$). نتایج سایر مطالعات نیز نشان دادند که عملکرد رشد و ضریب تبدیل گوساله‌های آمیخته گوشتی نسبت به هلشتاین خالص بهتر است [۲ و ۵]. هرچند، در پژوهشی بین آمیخته هلشتاین × لیموزین و هلشتاین به لحاظ نرخ رشد، مصرف ماده خشک و ضریب تبدیل تفاوت معنی‌داری مشاهده نشد [۱۰]. از طرفی نرخ رشد در یک دوره پرواری ۱۶ ماهه آمیخته‌های شاروله بالاتر از آمیخته‌های لیموزین و نژادهای خالص هلشتاین بود، هرچند بین گوساله‌های اخته نژاد هلشتاین و آمیخته هلشتاین × لیموزین تفاوتی مشاهده نشد اما طی ۲۴ ماه پروار، آمیخته‌های لیموزین و شاروله دارای عملکرد رشد بهتری نسبت به نژاد خالص هلشتاین بودند [۱۷]. هم‌چنین

وزن لاشه گرم بلاfaciale پس از ذبح مشخص شد. بازده لاشه نیز از تقسیم وزن لاشه گرم به وزن زنده محاسبه شد. واکاوی آماری داده‌های تکرارشده در زمان شامل افزایش وزن، مصرف خوراک و ضریب تبدیل خوراک با نرم‌افزار SAS (نسخه ۱.۹) رویه Mixed مدل (۱) و صفاتی مثل بازده لاشه و خصوصیات متنوع لاشه با استفاده از رویه GLM نرم‌افزار مذکور با بهره‌گیری از مدل (۲) انجام شد. مدل آماری (۳) برای تجزیه فراسنجه‌های اقتصادی استفاده شد.

$$y_{ijk} = \text{Rابطه (۱)}$$

$$\mu + B_i + S_j + (Bs)_{ij} + bA_{ij} + bW_{ij} + E_{ijk}$$

$$y_{ijkl} = \mu + B_i + S_{ej} + T_k + \text{Rابطه (۲)}$$

$$(Bsex)_{ij} + bAGE_{ij} + bIW_{ij} + TB_{ik} + E_{ijkl}$$

$$y_{ijk} = \text{Rابطه (۳)}$$

$$\mu + B_i + S_{ej} + (Bsex)_{ij} + E_{ijk}$$

که در این رابطه‌ها، y_{ijk} مقدار هر مشاهده، μ ، میانگین کل؛ B_i اثر ثابت نژاد؛ S_j اثر ثابت جنس؛ z_{ij} اثر متقابل جنس × نژاد؛ bA_{ij} سن (اولیه و کشتار) به صورت کوواریت؛ bW_{ij} وزن (اولیه و کشتار) به عنوان عامل کوواریت؛ E_{ijk} خطای آزمایش، T_k زمان اندازه‌گیری k در تکرار L ، TB_{ik} اثر متقابل زمان در نژاد است.

براساس قیمت‌های سال ۱۳۹۸ متوسط هزینه هر کیلو خوراک (ماده خشک) ۲۳۲۰۰ ریال، و ۲۵ درصد متوسط هزینه خوراک هر رأس گوساله در طول دوره به عنوان متوسط هزینه‌های کار و سربار در نظر گرفته شد. متوسط هزینه روزانه خوراک بهازی هر رأس برای گروه‌ها از طریق ضرب "متوسط هزینه هر کیلو خوراک (ماده خشک)" در "متوسط خوراک مصرفی روزانه هر رأس طی کل دوره (براساس ماده خشک)" به دست آمد. و

تولیدات دامی

۷/۶ درصد خوراک کمتری مصرف می‌کنند [۱۵]. در یک پژوهشی ضریب تبدیل آمیخته‌های شاروله ۶/۲۷ گزارش شد [۲۶]، درحالی‌که در پژوهش دیگری ضریب تبدیل گوساله نر خالص شاروله ۵/۸۴ گزارش شده است [۱۵]. این نشان می‌دهد در نتیجه تلاقی شاروله با هلشتاین ضریب تبدیل افزایش می‌یابد. در این پژوهش، وزن نهایی کشتار بین گروه‌ها در دامنه‌ی ۵۰۰ تا ۵۵۰ کیلوگرم بود و تفاوت وزن نهایی بین گروه‌ها معنی‌دار نبود ($P > 0.05$). اثر گروه ژنتیکی (نژاد) بر ویژگی‌های لاشه و ترکیب لاشه در جدول (۳) ارائه شده است. وزن لاشه گرم هلشتاین خالص از آمیخته شاروله، اینرا ۹۵ و لیموزین کم‌تر بود ($P < 0.05$). وزن لاشه گرم هلشتاین خالص تفاوتی با آمیخته آنگوس نداشت. آمیخته شاروله نسبت به آمیخته‌های لیموزین و آنگوس وزن لاشه گرم بیش‌تری داشت ($P < 0.05$).

بازده لاشه هلشتاین خالص از آمیخته‌های شاروله، اینرا ۹۵ و لیموزین پایین‌تر بود ($P < 0.05$)، اما تفاوتی با آمیخته آنگوس نداشت. نژادهای اروپایی (به عنوان مثال شاروله، بلژیک بلو، لیموزین و Piedmontese) در مقایسه با نژادهای شیری وزن لاشه بالاتری تولید می‌کنند، چون این نژادها از اجداد گاوها کاری و گاوها دارای ژن ماهیچه مضاعف منشأ گرفته‌اند [۴].

میزان افزایش وزن در آمیخته‌های شاروله و لیموزین بالاتر از نژادهای خالص هلشتاین گزارش شده است [۱۷]. تفاوت میانگین مربعات ماده خشک مصرفی بین گروه‌های ژنتیکی (نژادها) معنی‌دار بود ($P < 0.01$). هرچند، بین آمیخته شاروله و هلشتاین خالص ماده خشک مصرفی معنی‌دار نبود. مقدار ماده خشک مصرفی گروه شاروله نسبت به سایر آمیخته‌های اینرا ۹۵، لیموزین و آنگوس پایین بود (جدول ۲). در تولید گوشت گاو، مصرف ماده خشک نیز به اندازه افزایش وزن روزانه اهمیت دارد. ماده خشک مصرفی در گروه آمیخته شاروله کم‌ترین و در گروه اینرا ۹۵ بیش‌ترین بود. در پژوهش حاضر، اختلاف ماده خشک مصرفی بین دو گروه هلشتاین خالص و آمیخته لیموزین به لحاظ آماری معنی‌دار بود، ولی چنین تفاوت آماری در پژوهش دیگران مشاهده نشده است [۱].

مطالعات نشان دادند هزینه انرژی به‌ازای هر کیلوگرم افزایش وزن در نژاد شاروله خالص و شاروله × هلشتاین نسبت به هلشتاین ۱۳/۵۷ درصد پایین‌تر است [۱۵]. در پژوهش فعلی آمیخته‌های شاروله نسبت به هلشتاین خالص به‌ازای هر کیلوگرم افزایش وزن، ۸ درصد خوراک کم‌تر مصرف کردند. هم‌راستا با این نتایج، پژوهش‌گران نشان دادند نرهای نژاد شاروله نسبت به هلشتاین آلمان

جدول ۲.

تأثیر گروه‌های ژنتیکی بر عملکرد گوساله‌ها، ماده خشک مصرفی و ضریب تبدیل خوراک

تعداد دام	اینرا ۹۵ × هلشتاین	صفت	آنگوس × هلشتاین	لیموزین × هلشتاین	شاروله × هلشتاین	هلشتاین خالص	میانگین اشتباه استاندارد معنی‌داری	سطح
۲۵	۲۵		۲۴	۲۴	۱/۳۴ ^a	۱/۳۴ ^a	۰/۰۳	۰/۰۰۱
افزایش وزن روزانه (کیلوگرم)	۱/۳۶ ^a	ضریب تبدیل خوراک	۱/۳۵ ^a	۱/۳۵ ^a	۱/۲۵ ^b	۰/۰۲ ^c	<۰/۰۰۰۱	<۰/۰۰۰۱
صرف ماده خشک (کیلوگرم)	۸/۸۳ ^a	وزن نهایی پروار (کیلوگرم)	۸/۸۱ ^a	۸/۸۱ ^a	۷/۷۹ ^c	۸/۷۹ ^c	۰/۱۰	۰/۰۰۰۱
وزن شروع پروار (کیلوگرم)	۵۴۵/۱۵	وزن شروع پروار (کیلوگرم)	۵۴۵/۰۱	۵۴۵/۰۱	۵۳۷/۴۲	۵۴۴/۷۴	۶/۷۹	۰/۹۱
۰/۰۰۰۱	۱۶۱/۲۲ ^b	۱۶۱/۲۲ ^b	۱۷۹/۲۲ ^a	۱۴۶/۶۴ ^{bc}	۱۳۲/۷۹ ^c	۱۱۷/۷۹ ^d	۴/۶۷	۰/۰۴

a-d: تفاوت میانگین‌ها در هر ردیف با حروف نامتشابه معنی‌دار است ($P < 0.05$).

تولیدات دامی

دوره ۲۲ ■ شماره ۳ ■ پاییز ۱۳۹۹

آنگوس و هلشتاین فریزین هر دو با وزن تولد ۴۰ کیلوگرم یکسان، پرورش و رشد را شروع کنند و نرخ رشد ۰/۷ کیلوگرم در روز و با وزن زنده ۶۰۰ کیلوگرم و سن ۲۷ ماهگی کشتار شوند، کل انرژی متابولیسمی مورد نیاز به ترتیب ۳۰/۷۶ و ۳۵/۴۹ گیگاژول و اختلاف انرژی بین دو گروه ژنتیکی ۴/۷۳ گیگاژول خواهد بود [۱۴]. وزن چربی دور کلیه میان گروههای ژنتیکی اختلاف آماری معنی‌داری با هم نداشت. برخلاف پژوهش کنونی، گزارش شده است چربی دور کلیه آمیخته نر شاروله × هلشتاین نسبت به آنگوس × هلشتاین کمتر است [۳].

سطح عضله چشمی یا ماهیچه لانگسیموس (سانتی‌مترمربع) گروههای آمیخته نسبت به نژاد هلشتاین خالص بیشتر بود (P<۰/۰۱). به طوری که اختلاف سطح عضله چشمی آمیخته‌های شاروله و اینرا ۹۵ سانتی‌مترمربع کمتر از گوساله‌های هلشتاین خالص (تقریباً ۱۰۰ سانتی‌مترمربع) بود (P<۰/۰۵). گاهی اوقات سطح مقطع ماهیچه چشمی به عنوان شاخصی برای کیفیت لاشه و نیز درصدی از کل ماهیچه به کار می‌رود [۵]. مطالعات نشان می‌دهد سطح ماهیچه چشمی در نژاد هلشتاین در مقایسه با هرفورد و آنگوس کوچک‌تر است [۴]. هرچند، تفاوت‌های نژادی برای سطح ماهیچه لانگسیموس به طور نسبی کوچک است [۲۰]. با این وجود، از نظر این صفت نژاد هلشتاین در سطح پایین و نژاد هرفورد در سطح بالا و آنگوس و نژادهای آمیخته در سطح متوسط می‌باشند. در یک مطالعه مروری، پژوهش‌گران گزارش کردند تفاوت‌های سطح ماهیچه چشمی بین نژادهای گوشتی با بلوغ زودرس و هلشتاین فرزین از لحاظ سطح ماهیچه چشمی تفاوت‌های اندکی وجود دارد [۱۱]. در پژوهشی گزارش شد ماهیچه لانگسیموس (به عنوان درصدی از کل ماهیچه) بین نژادها متفاوت نیست و به دلیل درازتر بودن ماهیچه چشمی در

در میان گروههای ژنتیکی آمیخته، شاروله نسبت به آنگوس و لیموزین بازده لاشه بهتری داشت (P<۰/۰۱). براساس وزن زنده یکسان، به طور عمده گاوهاشی شیری بازده لاشه پایین‌تری دارند، چون نسبت بافت‌های غیرلاشه‌ای در این نژاد بالاتر است. بنابراین، وزن لاشه نژادهای شیری نسبت به نژادهای گوشتی معروف پایین‌تر می‌باشد [۴ و ۱۶]، چون بافت‌های غیرلاشه‌ای به طور عمده شامل بافت‌های رودهای و شکمی و چربی‌های غیرلاشه‌ای شامل چربی‌های امتنال و مزتریک جدا شده قبل از وزن‌کشی لاشه در نژادهای شیری نسبت به نژادهای گوشتی بالاتر است [۱۴]. علاوه بر این، تفاوت‌های بین نژادی در بازده لاشه می‌تواند از طریق تفاوت در مصرف خوراک و به دنبال آن تفاوت در محتویات دستگاه گوارش و ارگان‌های متابولیکی و نیز تفاوت در نسبت پوست و چربی‌های احشایی توجیه شود.

تأثیر ژنتیپ‌ها بر وزن کله، دست و پا معنی‌دار نبود. به طور کلی وزن اندام‌های داخلی (کلیه، کبد، قلب، و لوزالمعده) و چربی روی لاشه و چربی‌های احشایی نژاد هلشتاین خالص نسبت به آمیخته‌ها به طور معنی‌داری بیشتر بود (P<۰/۰۱)، برآورد شده که نیازهای انرژی نگهداری نژادهای شیری نسبت به نژادهای گوشتی حداقل ۱۵ درصد بالاتر است [۱۳]، چون در گاوها نژاد شیری فعالیت متابولیکی ارگان‌های داخلی زیاد بوده (به عنوان مثال سلول کبد) و ذخایر چربی (به عنوان مثال چربی مزتری و امتنال) به منظور تأمین نیازهای شیردهی بیشتر می‌باشد [۱۵]. با توجه به این که ذخایر چربی احشایی جهت تأمین انرژی شیردهی در گاوهاشی هلشتاین بیشتر است و ارگان‌های داخلی به ویژه کبد نقش اساسی در انتقال این مواد مغذی به ویژه چربی‌ها ایفا می‌کنند، بنابراین این مسئله باعث بزرگ‌تر شدن اندازه سلول‌های کبدی نژاد هلشتاین خالص می‌شود. اگر یک گوساله اخته

تولیدات دامی

دوره ۲۲ ■ شماره ۳ ■ پاییز ۱۳۹۹

داخلی، پایداری هموستازی انرژی را برای کل شیردهی فراهم می‌نماید. گروه هلشتاین خالص با این که مصرف خوراک تقریباً یکسانی نسبت به آمیخته‌های شاروله، اینرا ۹۵ و لیموزین داشت، اما وزن لاشه پایین بود. با توجه به این که میزان انرژی چربی تقریباً دو برابر ($2/23$: ۱) انرژی پروتئین است، بنابراین به علت بالاتر بودن تراکم انرژی جهت ذخیره‌سازی چربی، نژاد هلشتاین باستی مواد مغذی بیشتری مصرف نماید. از طرف دیگر، در مطالعه‌ای گزارش شد که نژاد هلشتاین نمی‌تواند مواد مغذی جهت تجمع پروتئین به اندازه نژادهای گوشتی سوخت‌وساز کند [۱۵]. بنابراین، به اجراء انرژی مصرف شده را به صورت چربی داخلی ذخیره می‌نماید. از سوی دیگر، افزایش تجمع پروتئین در نژادهای آمیخته شاروله، اینرا ۹۵ و لیموزین احتمالاً با افزایش نیاز انرژی جهت نگهداری در ارتباط می‌باشد (بالاتر بودن خوراک مصرفی در گروه‌های آمیخته نسبت به هلشتاین خالص)، چون به منظور ذخیره‌سازی پروتئین، ترن آور پروتئین در بدن افزایش یافته و به دنبال آن نیاز انرژی نگهداری نیز بالاتر می‌رود. چربی داخلی ذخیره‌شده (احشایی و لگنی) آمیخته لیموزین نسبت به سایر گروه‌ها پایین‌تر بود ($0/01$: P). میانگین وزن چربی زیرپوستی بین آمیخته شاروله و هلشتاین خالص به لحاظ آماری معنی‌دار نبود که با نتایج سایر مطالعات نیز مطابقت داشت [۱۵].

براساس نتایج پژوهش کنونی، درصد گوشت آمیخته‌های شاروله، اینرا ۹۵ و لیموزین نسبت به آمیخته آنگوس و هلشتاین خالص بیشتر و بر عکس درصد استخوان پایین‌تر بود ($0/01$: P); که حاکی از بالاتر بودن گوشت قابل فروش سه گروه آمیخته مذکور است (جدول ۴). مشابه پژوهش کنونی، گزارش شده است که آمیخته شاروله $\times$ هلشتاین و شاروله $\times$ فلکفی نسبت به هلشتاین خالص گوشت بیشتر و چربی لاشه کم‌تری دارند.

نژاد هلشتاین، سطح آن کوچک‌تر است [۴]. هم‌چنین، برخی پژوهش‌گران نشان دادند که لاشه‌های حاصل از آمیخته‌های گوشتی $\times$ شیری نسبت به لاشه‌های حاصل از حیوانات شیری خالص بسیار با ارزش‌تر است [۴].

تأثیر گروه ژنتیکی بر ضخامت چربی داخل ران معنی‌دار نبود ($P > 0/05$), اما ضخامت چربی روی ران، راسته و کمر بین نژادهای مختلف متفاوت بود ($P < 0/05$), طوری که ضخامت‌های چربی آمیخته اینرا ۹۵ نسبت به گروه آنگوس و هلشتاین خالص کم‌تر بود. مشابه نتایج پژوهش کنونی، برخی پژوهش‌گران دریافتند که ضخامت چربی زیرپوستی در نژادهای شاروله و سیمنتال نسبت به نژادهای آنگوس و هلشتاین پایین‌تر است [۳]. پژوهشی نشان داد که درصد چربی زیر پوستی لاشه نژاد هلشتاین آلمان ۱۵ درصد کم‌تر است [۵].

به طور کلی، نژادهای با بلوغ زودرس شامل آنگوس و هلشتاین به طور نسبی چربی بیشتری نسبت به نژادهای با بلوغ دیر شامل شاروله و سیمنتال تولید می‌نمایند، به‌ویژه اگر در وزن‌های خیلی پایین‌تری کشتار شوند. گزارش شده است گوساله‌های اخته آمیخته آنگوس $\times$ هلشتاین نسبت به نژادهای شاروله و سیمنتال زمانی که در سن و وزن یکسان کشتار شوند، چاق‌تر هستند [۲۱].

مقایسه حداقل مریعات میان آمیخته‌های گوشتی نشان داد ارگان‌های داخلی آمیخته‌های شاروله، اینرا ۹۵ و لیموزین نسبت به هلشتاین خالص کوچک‌تر و نیز مقدار چربی (روی لاشه و احشایی) و ضخامت چربی هلشتاین خالص نسبت به آمیخته شاروله، اینرا ۹۵ و لیموزین بیشتر بود ($P < 0/05$). یافته‌ها نشان دادند ذخیره‌سازی چربی به عنوان منبع انرژی در نژاد هلشتاین قابل توجه است. هم‌چنین این نژاد با سوخت‌وساز ذخایر چربی

تولیدات دامی

جدول ۳. مقایسه میانگین خصوصیات و اجزای لشه گروه‌های ژنتیکی

a-d: تفاوت میانگین‌ها در هر ردیف یا حروف نامشایه معنی‌دار است ($P < 0.05$).

ژن میواستاتین غیرفعال شده و در نتیجه هایپرتروفی عضله اتفاق می‌افتد. تشکیل ماهیچه مضاعف در گاو نتیجاً باعث بهترشدن ترکیب لاشه، بازده لاشه، گوشت لخم و کم تر شدن میزان استخوان و چربی لاشه می‌شود. در پژوهشی نشان دادند آمیخته شاروله نسبت به آنگوس گوشت قابل فروش بیش تری، تولید می‌نماید [۱۹].

به طورکلی، یافته‌ها بر توانایی گاوهای نر شاروله در تجمع پروتئین بیشتر و در نتیجه تولید لاشه بالا تأکید می‌نمایند [۱۵]. انتخاب شدید برای تشکیل ماهیچه شواهدی مبنی بر وجود آمدن ماهیچه مضاعف در نژادهایی نظیر بلژین بلو، پیدمانتیز و شاروله شده است. تشکیل ماهیچه مضاعف به علت جهش هایی، باعث ایجاد

تولیدات دامی

جدول ۴. مقایسه ترکیب لاشه بین گروه‌های آمیخته و هلشتاین خالص

صفت	اینزا ^x	ليموزین ^x	آنکوس ^x	شاروله ^x	هلشتاین ^x	هلشتاین ^x	هلشتاین ^x	میانگین ^x	سطح
	هلشتاین	هلشتاین	هلشتاین	هلشتاین	هلشتاین	هلشتاین	هلشتاین	اشتباه استاندراد	معنی داری
گوشت (کیلوگرم)	۲۳۶/۷۸ ^{ab}	۲۲۱/۲۲ ^b	۲۲۳۲/۸۳ ^b	۲۴۸/۴۸ ^a	۲۱۴/۰۹ ^c	۵/۴۲	۰/۰۰۱		
استخوان (کیلوگرم)	۵۰/۳۲	۴۹/۶۶	۵۲/۰۸	۵۱/۱۸	۵۳/۹۶	۱/۳۱	۰/۲۰		
چربی (کیلوگرم)	۶/۴۸ ^b	۳/۶۵ ^c	۸/۳۸ ^a	۸/۰۴ ^{ab}	۶/۵۶ ^b	۰/۶۶	۰/۰۰۱		
گوشت (درصد)	۸۰/۴۷ ^a	۸۰/۸۹ ^a	۷۹/۳۱ ^b	۸۰/۸۰ ^a	۷۸/۳۱ ^b	۰/۴۱	۰/۰۰۰۲		
استخوان (درصد)	۱۷/۱۵ ^{bc}	۱۷/۴۶ ^{bc}	۱۷/۷۶ ^b	۱۶/۵۷ ^c	۱۹/۶۳ ^a	۰/۳۵	<۰/۰۰۰۱		
چربی (درصد)	۲/۳۹ ^{abc}	۱/۶۶ ^c	۲/۵۰ ^{ab}	۲/۰۶ ^{bc}	۲۱۴/۰۹ ^c	۰/۲۵	۰/۰۳		

a-d: تفاوت میانگین‌ها در هر ردیف با حروف نامتشابه معنی دار است ($P < 0.05$).

گلوکز، آلبومین، پروتئین کل و انسولین معنی دار نبود ($P > 0.05$). در پژوهشی سطح فراسنجه‌های اوره، گلوکز و انسولین پلاسمای خون هلشتاین خالص نسبت به شاروله و لیموزین خالص معنی دار نبود [۷]. اما سطح اوره پلاسمای آمیخته شاروله نسبت به سایر گروه‌ها بالاتر بود و باز چرخش پروتئین‌ها در ارتباط است [۹]. در پژوهش حاضر غلظت بالاتر اوره خون آمیخته شاروله ممکن است با چربی کمتر و گوشت بیشتر لاشه در ارتباط باشد. انسولین در تسريع تجمع و ذخیره‌سازی مواد مغذی جذب شده در بافت‌های چربی نقش دارد [۹].

در پژوهش کنونی، چربی‌های لاشه میان گروه‌های ژنتیکی متفاوت به دست آمد. با این‌که سطح پلاسمای انسولین در میان گروه‌ها تحت مطالعه مشابه بود. گلوکز و اوره پلاسمای میزان نشاسته و پروتئین هضم شده در دستگاه گوارش بستگی دارد. در پژوهشی، تفاوت سطح گلوکز پلاسمای بین هلشتاین و گاو سیاه ژاپنی به طور قابل ملاحظه‌ای زیاد بود. بخشی از تفاوت نژادی به لحاظ سطح گلوکز اختلاف بین نژادی در باز چرخش گلوکز که در نرخ خروج گلوکز کبدی (گلوکونوژن) و مصرف گلوکز پیرامونی نقش دارد، می‌باشد [۱۲]. در پژوهش کنونی، سطح اوره پلاسمای

اندازه اندام‌های بدن دام‌های تحت مطالعه در جدول (۵) ارائه شده است. میانگین تغییرات اندازه بدن بین آمیخته‌ها و هلشتاین خالص تفاوت معنی داری داشت ($P < 0.01$). به طور کلی، اندازه ارتفاع کپل، ارتفاع جدوگاه، عرض کپل‌ها، عمق سینه و طول پشت نژاد هلشتاین خالص نسبت به آمیخته‌ها بیشتر بود (۰.۰۱ $P <$). بیشتر بودن عمق بدن را می‌توان به رشد و توسعه بیشتر دستگاه گوارش در گوساله‌های نژاد هلشتاین نسبت داد. بر عکس عرض ران، عرض شانه، عرض پشت، عرض سینه و گردی ران آمیخته‌ها نسبت به هلشتاین خالص بیشتر بود (۰.۰۱ $P <$)، که آن را می‌توان بر تشکیل ماهیچه بیشتر آمیخته‌ها نسبت داد. تفاوت طول بدن که بین شانه و استخوان نشیمن‌گاهی اندازه‌گیری شد. در این مطالعه بین هلشتاین خالص (۸۱/۳۲ سانتی‌متر) و آمیخته شاروله (۷۹/۷۷ سانتی‌متر) به لحاظ آماری معنی دار بود ($P < 0.01$). در حالی‌که برخی مطالعات گزارش کردند تفاوت معنی داری بین شاروله خالص و هلشتاین خالص از لحاظ طول بدن وجود ندارد [۱۵].

فراسنجه‌های پلاسمای شامل گلوکز، پروتئین کل، آلبومین، اوره و انسولین میان گروه‌های ژنتیکی در جدول ۶ نشان داده شده است. تأثیر ژنتیک بر غلظت‌های

تولیدات دامی

دوره ۲۲ ■ شماره ۳ ■ پاییز ۱۳۹۹

ناشناخته گزارش کردند. به هر حال، بیان کردن احتمالاً تفاوت‌های ژنتیکی بین نژادها به اهداف اصلاح متفاوت مربوط باشد که ممکن است بر تقسیم‌بندی مواد مغذی بین اندام‌های مختلف بدن تأثیر بگذارد [۱۲].

گروه هلشتاین و آمیخته‌های اینرا، ۹۵ آنگوس، لیموزین پایین‌تر بود، که این گروه‌ها خوراک بیش‌تری نیز مصرف کرده بودند. پژوهش‌گران، دلایل و مکانیسم‌های دقیق متفاوت‌بودن سطح اوره پلاسمای بین نژادهای مختلف را

جدول ۵. مقایسه اندازه اندام‌های مختلف بدن بین گروه‌های آمیخته و هلشتاین خالص

سطح معنی‌داری	میانگین اشتباه استاندراد	هلشتاین خالص	شاروله هلشتاین × هلشتاین	آنگوس × هلشتاین	لیموزین × هلشتاین	اینرا × هلشتاین	۹۵ × هلشتاین	صفت ^۱
<۰/۰۰۰۱	۰/۰۱	۱/۴۵ ^a	۱/۳۷ ^c	۱/۳۹ ^b	۱/۳۹ ^b	۱/۳۹ ^b	۱/۳۹ ^b	ارتفاع کپل (هیپ) (متر)
<۰/۰۰۰۱	۰/۰۱	۱/۳۸ ^a	۱/۲۹ ^c	۱/۳۱ ^b	۱/۳۲ ^b	۱/۳۱ ^b	۱/۳۱ ^b	ارتفاع جدوگاه (متر)
۰/۰۱	۰/۳۸	۳۲/۴۶ ^b	۳۱/۹۴ ^b	۳۲/۷۶ ^b	۳۲/۸۰ ^b	۳۳/۸۹ ^a	۳۳/۸۹ ^a	عرض کمر (سانتی‌متر)
۰/۰۰۲	۰/۰۰	۴۰/۳۱ ^a	۳۷/۶۶ ^b	۳۹/۹۵ ^a	۴۰/۱۹ ^a	۳۹/۴۷ ^a	۳۹/۴۷ ^a	طول لگن (سانتی‌متر)
۰/۰۰۰۱	۰/۴۹	۴۰/۳۳ ^b	۴۳/۰۵ ^a	۴۲/۵۴ ^a	۴۳/۱۱ ^a	۴۳/۳۱ ^a	۴۳/۳۱ ^a	عرض ران (سانتی‌متر)
<۰/۰۰۰۱	۰/۰۸	۴۳/۰۹ ^a	۳۹/۹۹ ^b	۴۲/۶۹ ^a	۳۹/۵۰ ^b	۴۰/۶۶ ^b	۴۰/۶۶ ^b	عرض کپل‌ها (سانتی‌متر)
۰/۱۴	۰/۶	۴۰/۸۹	۴۱/۰۱	۴۰/۶۴	۳۹/۲۰	۴۱/۱۸	۴۱/۱۸	عرض پین‌ها (سانتی‌متر)
<۰/۰۰۰۱	۰/۰۵	۱۶/۴۲ ^b	۲۰/۰۵ ^a	۱۹/۸۱ ^a	۲۰/۰۷ ^a	۱۹/۴۳ ^a	۱۹/۴۳ ^a	عرض شانه (سانتی‌متر)
<۰/۰۰۰۱	۰/۳۶	۱۸/۸۸ ^c	۲۳/۲۷ ^b	۲۲/۷۹ ^b	۲۳/۹۸ ^b	۲۳/۳۱ ^{ab}	۲۳/۳۱ ^{ab}	عرض پشت (سانتی‌متر)
۰/۴۸	۰/۰۱۱	۲۰۴	۲۰۴	۲۰۶	۲۰۵	۲۰۴	۲۰۴	دور سینه (سانتی‌متر)
<۰/۰۰۰۱	۰/۰۵۲	۷۳/۹۹ ^a	۶۹/۷۴ ^c	۷۱/۹۶ ^b	۷۱/۷۲ ^b	۷۱/۱۷ ^b	۷۱/۱۷ ^b	عمق سینه (سانتی‌متر)
۰/۰۰۱	۰/۴۵	۲۷/۳۸ ^c	۲۸/۲۱ ^{bc}	۲۸/۸۷ ^{ab}	۳۰/۰۵ ^a	۲۸/۸۵ ^b	۲۸/۸۵ ^b	عرض سینه (سانتی‌متر)
۰/۶۷	۰/۶۶	۵۵/۸۲	۵۶/۲۱	۵۶/۲۵	۵۷/۰۶	۵۶/۸۰	۵۶/۸۰	گردی ران (سانتی‌متر)
۰/۰۴	۰/۰۷	۸۱/۳۲ ^a	۷۹/۷۷ ^b	۷۹/۷۱ ^b	۸۰/۰۲ ^b	۷۹/۷۹ ^b	۷۹/۷۹ ^b	طول بدن (سانتی‌متر)

نفاوت میانگین‌ها در هر ردیف با حروف نامشابه معنی‌دار است (P<۰/۰۵). a-d

جدول ۶. غلظت متابولیت‌های خونی گروه‌های مختلف ژنتیکی

فراسنجه	اینرا × ۹۵ × هلشتاین	لیموزین × هلشتاین	آنگوس × هلشتاین	شاروله × هلشتاین	هلشتاین × خالص	میانگین اشتباه استاندراد	سطح معنی‌داری نژاد
گلوکز (میلی‌گرم بر دسی‌لیتر)	۶۸/۰۶	۶۶/۷۰	۶۲/۹۴	۷۰/۸۲	۶۷/۴۹	۲/۱۴	۰/۱۳
پروتئین کل (گرم بر دسی‌لیتر)	۷/۱۸	۷/۱۰	۷/۲۹	۷/۰۰	۷/۱۷	۰/۱۱	۰/۴۵
آلومین (گرم بر دسی‌لیتر)	۳/۲۲	۳/۲۲	۳/۲۴	۳/۲۰	۳/۲۸	۰/۲۳	۰/۲۳
اوره (میلی‌گرم بر دسی‌لیتر)	۲۹/۹۹ ^b	۳۱/۲ ^b	۳۱/۰۷ ^b	۳۵/۲۹ ^a	۳۱/۲۶ ^b	۱/۰۸	۰/۰۱
انسولین (واحد بین‌المللی بر میلی‌لیتر)	۸/۶۰	۸/۳۴	۹/۶۴	۷/۶۲	۷/۹۰	۱/۲۳	۰/۸۱

نفاوت میانگین‌ها در هر ردیف با حروف نامشابه معنی‌دار است (P<۰/۰۵). a-d

تولیدات دامی

دوره ۲۲ ■ شماره ۳ ■ پاییز ۱۳۹۹

بین نژادهای نژادهای گوشتی و گاوهای ماده هلشتاین منجر به بهبود معنی‌داری در وزن لاشه در نسل اول شده است. ترتیب لاشه نیز با آمیخته‌گری نژادهای گوشتی و گاوهای ماده هلشتاین در نسل اول بهبود یافته است، یعنی این‌که میزان و درصد گوشت لاشه افزایش و میزان و درصد چربی زیرپوستی، چربی احشایی و کل چربی لاشه کاهش یافته است. بنابراین آمیخته‌های گوشتی به ویژه شاروله می‌توانند جایگزین گوساله‌های هلشتاین خالص جهت پروراندن شوند.

هزینه‌ها، درآمدها و سود بهازای هر رأس میان گروه‌های ژنتیکی در جدول (۷) ارائه شده است. در پژوهش کنونی، بخش عمده درآمدها و هزینه‌ها را به ترتیب لاشه گرم و هزینه خوارک تشکیل می‌دهد. نتایج تجزیه و تحلیل فرستنده‌های اقتصادی نشان داد تفاوت درآمد، هزینه و سود کل دوره پروری میان ژنتیک‌ها به لحاظ آماری معنی‌داری است ($P < 0.01$). پایین‌ترین هزینه پروری‌بندی و بالاترین درآمد و سود به ازای هر رأس مربوط به آمیخته‌گری نتایج کلی این پژوهش نشان می‌دهد که آمیخته‌گری

جدول ۷. بررسی اقتصادی گروه‌های ژنتیکی موردمطالعه (ارقام به ريال)

		میانگین اشتباہ معنی‌داری	استاندارد	هلشتاین خالص	هلشتاین	آنگوس*	لیموزین*	اینرا × ۹۵	شاروله*	فراستنده ^۱	درآمدها
هزینه‌ها											
<۰/۰۰۰۱	۲۶۳۸۶۲۲	۱۷۱۶۱۲۹۰۰ ^a	۱۷۲۵۰۵۲۲۰۰ ^a	۱۸۷۰۳۸۹۴۳ ^b	۱۸۴۸۰۲۰۷۱ ^b	۱۸۸۳۲۳۲۲۹ ^b	لاشه گرم				
<۰/۰۰۰۱	۱۵۸۶۹۹	۹۷۵۶۷۵۰ ^c	۹۳۲۹۲۸۴ ^c	۸۴۱۶۸۲۱ ^{ab}	۸۷۵۰۹۸۲ ^b	۸۲۷۵۹۲۸ ^a	ارگان‌های داخلی ^۲				
۰/۰۰۸	۲۲۰۰۶۶	۳۰۹۳۶۵۰ ^b	۲۲۳۸۸۵۲ ^a	۱۹۲۱۰۶۵ ^a	۲۰۶۱۱۶۱ ^a	۲۴۷۱۵۰۰ ^{ab}	کل چربی جمع‌آوری شده				
۰/۰۷۵۴	۲۴۲۱۹۶۴	۲۴۹۷۲۱۹	۲۴۰۱۵۴۵	۲۵۰۳۴۷۷	۲۴۷۶۸۷۵	۲۴۲۱۹۶۱	کله و پاچه				
<۰/۰۰۰۱	۲۷۸۷۷۲۱۷	۱۸۶۹۶۰۰۵۱۹ ^a	۱۸۶۷۱۸۸۲ ^a	۱۹۹۸۸۰۳۰۷ ^b	۱۹۸۰۹۶۰۸۹ ^b	۲۰۱۴۹۲۶۲۱ ^b	مجموع				
خوارک											
۰/۰۷۴	۲۰۲۵۶۰۷	۶۲۷۲۳۷۴۶ ^b	۶۰۰۲۰۴۵۶ ^b	۵۷۴۹۷۷۲۴۵ ^{ab}	۵۸۶۹۱۱۲۳ ^{ab}	۵۳۹۴۷۶۵۷ ^a					
۰/۰۷۴	۵۰۶۴۰۲	۱۵۶۸۰۹۳۶ ^b	۱۵۰۰۵۱۱۴ ^b	۱۴۳۷۴۳۱۱ ^{ab}	۱۴۶۷۲۷۸۱ ^{ab}	۱۳۴۸۶۹۱۴ ^a	کار و سریار				
۰/۰۰۸	۲۱۰۰۵۲۲۴	۸۴۳۵۵۰۶۲ ^a	۸۵۸۵۲۲۷۳ ^a	۹۵۹۹۵۰۱۶۴ ^b	۸۷۱۸۷۵۰۰ ^a	۸۹۳۹۷۳۲۱ ^a	خرید اولیه گوساله				
۰/۰۰۸	۲۱۰۰۵۲۲۴	۱۶۲۷۶۰۲۴۵ ^{ab}	۱۶۰۸۷۷۸۴۲ ^a	۱۶۷۸۶۶۷۲۰ ^b	۱۶۱۷۰۹۹۲۲ ^a	۱۵۶۸۳۱۸۹۳ ^a	مجموع				
<۰/۰۰۰۱	۳۰۰۰۵۳۰	۲۴۲۰۰۲۷۴ ^a	۲۵۷۹۴۰۳۹ ^a	۳۲۰۱۳۵۸۷ ^{ab}	۳۵۸۰۳۹۵۳ ^b	۴۴۶۶۰۷۷۸ ^c	متوسط سود بهازای هر رأس				

a-d: تفاوت میانگین‌ها در هر ردیف با حروف نامشابه معنی‌دار است ($P < 0.05$).

۱. قیمت هر کیلوگرم لاشه گرم، اندام‌های داخلی (کلیه، جگر، دیافراگم، قلب)، کل چربی جمع‌آوری شده و کله و پاچه به ترتیب ۵۰۰۰۰، ۷۵۰۰۰، ۶۲۰۰۰۰، ۷۵۰۰۰ و ۷۵۰۰۰ ریال در نظر گرفته شد. براساس قیمت‌های سال ۱۳۹۸ متوسط هزینه هر کیلو خوارک (ماده خشک) ۲۳۲۰۰ ریال، و ۲۵ درصد متوسط هزینه خوارک هر رأس گوساله در طول دوره به عنوان متوسط هزینه‌های کار و سریار در نظر گرفته شد.

۲. ارگان‌های داخلی شامل کلیه، جگر، دیافراگم، قلب.

تولیدات دامی

دوره ۲۲ ■ شماره ۳ ■ پاییز ۱۳۹۹

8. Cartwright TC (1970) Selection criteria for beef cattle for the future. *Journal of Animal Science*, 30(5): 706-711.
9. Istasse L, Van Eenaeme C, Evrard P, Gabriel A, Baldwin P, Maghuijn-Rogister G, and Bienfait JM (1990). Animal performance, plasma hormones and metabolites in Holstein and Belgian Blue growing-fattening bulls. *Journal of animal science*, 68(9): 2666-2673.
10. Güngör M, Alçıçek A, and Önenç A (2003) Feedlot Performance and Slaughter Traits of Friesian, Piemontese x Friesian and Limousin x Friesian Young Bulls under Intensive Beef Production System in Turkey. *Journal of Applied Animal Research*, 24(2): 129-136.
11. Keane, MG (2011). Ranking of sire breeds and beef cross breeding of dairy and beef cows. Teagasc.
12. Matsuzaki M, Takizawa S, and Ogawa M (1997) Plasma insulin, metabolite concentrations, and carcass characteristics of Japanese Black, Japanese Brown, and Holstein steers. *Journal of animal science*, 75(12): 3287-3293.
13. National Research Council. (2000). Nutrient requirements of beef cattle: update 2000. National Academies Press.
14. Nicol AM, and Brookes IM (2007). The metabolisable energy requirements of grazing livestock. Pasture and supplements for grazing animals, 14, 151-172.
15. Pfuhl RALF, Bellmann, OLAF, Kuhn C, Teuscher FRIEDRICH, Ender K, and Wegner J (2007). Beef versus dairy cattle: a comparison of feed conversion, carcass composition, and meat quality. *Archiv fur Tierzucht*, 50(1): 59.
16. Purchas R (2003). Factors affecting carcass composition and beef quality. Profitable Beef Production in New Zealand. New Zealand beef council report, 124-152.
17. Southgate JR, Cook GL, and Kempster AJ (1988). Evaluation of British Friesian, Canadian Holstein and beef breed× British Friesian steers slaughtered over a commercial range of fatness from 16-month and 24-month beef production systems 1. Live-weight gain and efficiency of food utilization. *Animal Science*, 46(3): 353-364.
18. Vestergaard M, Jørgensen KF, Çakmakçı C, Kargo M, Therkildsen M, Munk A, and Kristensen T. (2019). Performance and carcass quality of crossbred beef x Holstein bull and heifer calves in comparison with purebred Holstein bull calves slaughtered at 17 months of age in an organic production system. *Livestock*

تشکر و قدردانی

از کارکنان محترم شرکت شیر و گوشت مهدشت، مدیر کشتارگاه صنعتی دام دکتر حمید کشاورز شهرستان بابل و کارکنان فروشگاه گوشت و پرورشین رستمی شهرستان آمل که در انجام این پژوهش ما را یاری کردند، تشکر و قدردانی می‌گردد.

تعارض منافع

هیچ گونه تعارض منافع توسط نویسنده‌گان وجود ندارد.

منابع

1. Akbaş YAVUZ, Alçıçek, AHMET, Önenç ALPER, and Güngör, MEHMET (2006) Growth curve analysis for body weight and dry matter intake in Friesian, Limousin x Friesian and Piemontese x Friesian cattle. *Archives Animal Breeding*, 49(4): 329-339.
2. Andersen BB, Liboriussen T, Kousgaard K, and Buchter L (1977) Crossbreeding experiment with beef and dual-purpose sire breeds on Danish dairy cows III. Daily gain, feed conversion and carcass quality of intensively fed young bulls. *Livestock Production Science* 4(1): 19-29.
3. Barton L, Rehak D, Teslík V, Bures D, and Zahrádková R (2006) Effect of breed on growth performance and carcass composition of Aberdeen Angus, Charolais, Hereford and Simmental bulls. *Czech Journal of Animal Science* 51(2): 47.
4. Bown MD, Muir PD, and Thomson BC (2016) Dairy and beef breed effects on beef yield, beef quality and profitability: a review. *New Zealand Journal of Agricultural Research* 59(2): 174-184.
5. Berg RT, and Butterfield RM (1976) New concepts of cattle growth. Sydney University Press, University of Sydney.
6. Block HC, McKinnon JJ, Mustafa AF, and Christensen DA (2001). Manipulation of cattle growth to target carcass quality. *Journal of animal science* 79(1): 133-140.
7. Clarke AM, Drennan MJ, McGee M, Kenny DA, Evans RD, and Berry DP (2009) Intake, live animal scores/measurements and carcass composition and value of late-maturing beef and dairy breeds. *Livestock Science*, 126(1-3): 57-68.

تولیدات دامی

دوره ۲۲ ■ شماره ۳ ■ پاییز ۱۳۹۹

19. Wheeler TL, Cundiff LV, Koch RM, Dikeman ME, and Crouse JD, (1997). Characterization of different biological types of steers (Cycle IV): Wholesale, subprimal, and retail product yields. *Journal of Animal Science*, 75(9): 2389-2403.
20. Wheeler TL, Cundiff LV, Shackelford SD, and Koohmaraie M, (2004). Characterization of science, 223: 184-192.
biological types of cattle (Cycle VI): Carcass, yield, and longissimus palatability traits. *Journal of Animal Science*, 82(4): 1177-1189.
21. Wheeler TL, Cundiff LV, Shackelford SD, and Koohmaraie M (2005). Characterization of biological types of cattle (Cycle VII): Carcass, yield, and longissimus palatability traits. *Journal of animal science*, 83(1): 196-207.

تولیدات دامی

دوره ۲۲ ■ شماره ۳ ■ پاییز ۱۳۹۹